

Crear vida on no n'hi ha

Un projecte que utilitzava mobiliari, objectes decoratius, il·luminació i so per simular l'existència d'habitatges en una bastida d'un solar d'Olot va rebre una menció del jurat dels Premis d'Arquitectura de Girona 2022

Alfons Petit

La bastida per reforçar les cases adjacents que s'havia instal·lat en un solar d'Olot resultant de l'enderrocament d'un edifici va cobrar vida de la mà de Xevi Bayona i Àlex Posada en l'edició de 2020 de Lluèmia, dirigit pel mateix Bayona i que es defineix com el Festival del foc i de la llum. Va ser precisament un acurat ús de la llum, i també del so, i de mobiliari i objectes de decoració diversos recuperats aquí i allà en diferents indrets de la capital de la Garrotxa, el que va tornar l'aparença de vida a un espai en el qual n'hi havia gens, ja, després de la desaparició de l'edifici i, amb ell, de les llars que el formaven. L'èxit de la proposta de Bayona Studio el van avalar tant els nombrosos visitants que s'hi van acostar mentre va estar muntada, com la menció que va rebre del jurat dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2022.

El nom de la intervenció era precisament

«Habitare», o Llar sense Casa. Els seus responsables explicaven en el programa d'aquella edició de Lluèmia, celebrada el novembre de 2020, el per què de l'elecció d'aquest nom: «*Habitare*, del llatí 'ocupar un lloc', viure-hi». I en aquest sentit afegien que «l'arquitectura és capaç de suscitar cases simplement limitant espais, conformant els seus límits amb innombrables recursos i matisos. No obstant, una casa no té per què ser una llar. Una llar és un habitatge més l'addició de la humanització formal que provoca el sol fet de viure, de l'agregació dels objectes i mobles que guarden les persones que hi habiten, de les seves pertinences, de la seva ànima. És l'habitant que, antropològicament vinculat al fet del foc i de la família que al seu voltant hi fa vida, s'encarrega de crear una llar».

Amb aquest punt de partida que diferencia i relaciona els conceptes casa i llar, Bayona i Posada afegien sobre l'emplaçament del seu projecte que «en un solar on diverses llars habitaven una casa hi apareix un solar buit amb una estructura que, penosament com un jou, subjecta la casa veïna. Una estructura que ja no és una casa i que recorda formalment,

FITXA TÈCNICA

Projecte: «Habitare» o Llar sense Casa.

Municipi: Olot.

Autor: Bayona Studio (Xevi Bayona i Camó i Àlex Posada).

Col·laboradors: Joan Bramon, música; Cristina Montero i Dídac Franco, arquitectes; Marc Rotllant, electricitat; Aniol Coll, Nuri Muñoz, Marta Muñoz, Aura Bayona, Eudald Bayona, Xevi Muñoz, Anna Tantull, Dídac Morera, David López, Adrià Baulena, Marta Aumatell i Jaume Prat, muntatge.

Construcció: Materials i Transports Coll, Narcís Salgueda Soy.

Fotografia: Pep Sau i Xevi Bayona.

Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, plaça Catedral, 8, Girona. 972 41 27 27
www.coac.net/Girona.

amb línies metàl·liques, que tal vegada allà hi havia hagut ànima, hi havia hagut vida». I el seu objectiu era, a partir d'aquí, «moblar el buit urbà amb aquells objectes que fidelment i silenciosament escorten la vida d'un home, d'una família, de diverses generacions, reposar l'ànima de les antigues llars, sense els límits i suports físics de la casa i sense els seus habitants. L'home passa i el moble roman: roman per recordar, per testimoniar, per evocar qui ja no hi és, de vegades per revelar alguns secrets».

En la memòria del projecte inclosa en el catàleg dels premis, Bayona i Posada apunten sobre la bastida que «ressegueix d'una manera aproximada la geometria de la casa enderrocada amb una estructura que és pura tectònica: barres verticals i horitzontals sense cap mena de plementeria». Amb aquest suport, «*Habitare* distribueix els mobles que hi havia a la casa, recuperats per tota la ciutat i precàriament restaurats, en una disposició semblant a la d'una llar. La instal·lació habita la bastida sense necessitat de construcció. Una instal·lació de llum i música feta amb les làmpades existents recorre tots els pisos de la casa».

El jurat de l'edició de 2022 dels premis d'arquitectura va qualificar la intervenció de «molt suggeridora i imaginativa» i afegia que «convida a deixar-se endur pels somnis i evoca records que sempre ens interpel·len, des dels escrotonaments de les mitgeres per donar vida on no n'hi ha».